

РЕШЕНИЕ

№ 1361

гр. София, 05.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Николай Ангелов
Силвия Житарска**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **10469** по описа за **2020** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на „Б. В.” Е., ЕИК[ЕИК], чрез управителя А. А., срещу решение от 20.02.2020 г., постановено по нахд № 1903/2018 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 136 състав.

С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 199/04.12.2017 г., издадено от председателя на Комисията за регулиране на съобщенията /КРС/, с което на касатора, на основание чл.53, ал.1 във вр. чл. 83, ал.1 от ЗАНН вр. чл. 331, ал.2 вр. чл.311, ал.1 вр. 313, ал.1, т.4 от ЗЕС вр. чл.336 от ЗЕС, е наложена имуществена санкция в размер на 1000 /хиляда/ лева за извършено нарушение на чл. 331, ал.2 във вр. чл.311, ал.1, във вр. 313, ал.1, т.4 от ЗЕС.

В жалбата са изложени доводи за постановяване на обжалваното решение в нарушение на съдопроизводствените правила и в противоречие с материалния закон. Твърди се, че СРС необосновано и при липса на доказателства е приел, че съществува правна връзка между [фирма] и „Пулс Фитнес Енд СПА“. Твърди се, че не е доказано, че контролният орган се е свързал с търговския директор на касатора, както и че е останало неизяснено с кого и в какво качество е комуникирал актосъставителят. Посочва се, че е недопустимо актосъставителят и съдът да приемат за доказани факти,

за които няма събрани доказателства, както и че по делото не е установено кое е лицето Н., каква е връзката му с [фирма] и на какво основание това лице има право да получава поканата. Твърди се, че по никакъв начин [фирма] не е пречатвало осъществяването на контрол от КРС по чл. 311 от ЗЕС, като за искането на служителите на КРС законният представител на дружеството е узнал едва с получаването на АУАН. Посочва се, че в хода на съдебното производство е установено, че номерът, чрез който се е осъществила кореспонденцията никога не е бил с титуляр [фирма], нито този номер е бил предоставен за ползване на касатора. Искането от съда да отмени обжалваното решение и потвърденото с него НП, алтернативно делото да бъде върнато на СРС за ново разглеждане поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Ответникът – Комисията за регулиране на съобщенията, чрез юрк. Г., изразява становище за неоснователност на жалбата и моли решението на СРС да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за правилност и законосъобразност на решението на СРС.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Въз основа на приетите писмени и гласни доказателства районният съд е установил следната фактическа обстановка: В КРС била депозирана жалба с вх. № 04-01-630/27.04.2017 г., относно получаването на непоискани рекламни есемеси от номер 1917 до номер [ЕГН], които рекламирали „Пулс Фитнес Енд Спа“. Контролният орган предприел действия за установяване на предприятието, което изпраща посочените в жалбата есемеси. В хода на проверката било установено, че „Пулс Фитнес“ е търговска марка, която се управлява от няколко дружества, едно от които е [фирма]. Директорът на „Пулс Фитнес“ предоставил копие от договор, в който фигурират всички ползватели на фитнеса. В договора [фирма] фигурира като лице, което има право да обработва личните данни на посетителите на „Пулс Фитнес“. На 21.07.2017 г. проверяващите служители посетили седалището и адреса на управление на [фирма] - [населено място], [улица], като установили, че на адреса се помещава „Е. апартамент резиденс“ и „Пулс Фитнес Енд Спа“. Инспекторите били посрещнати от Ваня Н.. Последната приела общо 6 броя покани за извършване на проверки, една от които била адресирана до [фирма]. Поканите били предадени на Н. срещу подпис и обещание, че последната ще уведоми управителите. Длъжностните лица поискали да се срещнат с представителите на проверяваните дружества, но били уведомени, че последните не се намират в района към този момент. В поканите изрично било посочено, че непредоставянето на изисканата информация, както и предоставянето ѝ не в определения за това срок, представлява нарушение на чл. 331, ал.1 от ЗЕС и може да доведе до образуване на административнонаказателно производство. До 27.07.2017 г. изисканата документация не била представена, за което бил съставен Констативен

протокол № С-ОК-128/27.07.2017 г. Въз основа на гореизложените факти административният орган приел, че на 27.07.2017 г. в [населено място], [фирма] е препятствало осъществяването на контрола на КРС, като не е представило изисканите документи с писмо, входирано на 21.07.2017 г. на адреса на управление на дружеството - [населено място], бул. България: № 132, вх. А, от които да е видно кое търговско дружество е изпращало съобщенията от номер 1917 до номер [ЕГН], както и документи за плащанията, свързани с използването на номер 1917, във връзка с проверка по подадена жалба в КРС с вх.№ 04-01-630/27.04.2017 г., което съставлява нарушение по чл.311, ал.1 от ЗЕС. За установеното административно нарушение бил съставен АУАН № С-249/01.08.2017г., връчен на упълномощен представител на дружеството - М. Т. Т., на 23.10.2017 г. Въз основа на съставения АУАН било издадено обжалваното НП № 199/04.12.2017г., с което на основание чл.53, ал.1 вр. чл. 83, ал.1 от ЗАНН вр. чл. 331, ал.2 вр. чл.311, ал.1 вр. 313, ал.1, т.4 от ЗЕС на [фирма] било наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 1000 /хиляда/ лева за извършено нарушение на чл. 331, ал.2 вр. чл.311, ал.1 вр. 313, ал.1, т.4 от ЗЕС.

От правна страна въззивният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи и в съответствие с изискванията на ЗАНН, като не са допуснати нарушения на процесуалния и материалния закон. Мотивиран е извод за съставомерност на вмененото на касатора нарушение и за законосъобразно ангажиране на административнонаказателната му отговорност. СРС е отговорил подробно на възраженията на касатора, както и е изложил конкретни мотиви, поради които приема, че поканата за предоставяне на документи следва да се счита за връчена на санкционираното дружество, които се споделят от настоящата касационна инстанция. В случая административнонаказателната отговорност на касатора е ангажирана за нарушение на чл. 331, ал. 2 вр. чл. 311, ал. 1 вр. чл. 313, ал. 1, т. 4 от ЗЕС. Според разпоредбата на чл. 331, ал. 2 от ЗЕС, който препятства осъществяването на контрола по чл. 311 от комисията, се наказва с глоба в размер от 1000 до 5000 лева. Тъй като чл. 331, ал. 2 от ЗЕС не предвижда налагането на имуществена санкция, а предвижда глоба, в закона е включена разпоредбата на чл. 336 от ЗЕС, според която за нарушенията по чл. 324, ал. 1 - 6, чл. 325, чл. 326а, чл. 327, ал. 1, чл. 328, 330, чл. 331, ал. 1 - 5, чл. 334а, 335, 338, 340 и 343, извършени от юридически лица или от еднолични търговци, се налагат имуществени санкции в размерите на предвидените глоби. Съгласно разпоредбата на чл.311, ал.1 от ЗЕС, КРС извършва контрол върху осъществяването на електронните съобщения. Съгласно нормата на чл.313, ал.1, т.4 ЗЕС проверяващият орган има право на достъп до оригинални документи, данни и сведения от проверяваното лице, респективно задължение на дружеството е при поискване от страна на контролиращия орган, да предостави конкретния документ. Неизпълнението на задължението представлява нарушение, независимо от причините за непредставяне.

От събраните от СРС доказателства безспорно се установява, че чрез бездействието си [фирма] е осъществило вмененото му административното нарушение по чл. 331, ал. 2 от ЗЕС, изразяващо се във възпрепятстване на осъществяването на контрола по чл. 311 от комисията, като не е предоставило изисканите му документи с получената на 21.07.2017 г. покана.

Възражението на касатора, че е узнал за искането на КРС за представяне на документи едва при връчването на съставения АУАН е неоснователно. Видно от доказателствата

по делото, както и от изслушаните от СРС свидетелски показания, които кореспондират с констатациите, отразени в протокол № С-ОК-132/21.07.2017 г., поканата за предоставяне на информация е връчена от служители на КРС на адреса на управление на дружеството. На следващо място лицето, което е получило поканата за предоставяне на документи, се е задължило да я предаде на управителя на дружеството, както и собственооръчно е отразило върху поканата, че я е получило. От изложеното следва, че поканата е редовно връчена на адреса на управление на дружеството, на което място едно дружество получава кореспонденцията си, освен ако изрично не е посочило друг адрес. Видно от констатациите в протокол № С-ОК-132/21.07.2017 г., Ванина Н. е била уведомена, че получава покана, адресирана до управителя на [фирма], приела е поканата, след като се е консултирала с друго лице и е приела да я предаде на адресата. Следва да се отбележи, че именно Н. е лицето, което се е отзовало на проверяващите на адреса на управление на дружеството, като изрично е заявила пред служителите на КРС, че управителите на търсените дружества, в т.ч. [фирма], не са в района. Следователно проверяващите служители са положили дължимата грижа за връчване на поканата на касатора на адреса му на управление, поради което което за [фирма] е възникнало задължение да представи пред КРС отговор и изисканите документи, с които разполага, за да не възпрепятства извършваната от КРС проверка.

Възражението, че кореспонденцията е осъществена по електронен път, чрез номер, на който касаторът не е бил титуляр, е извън предмета на делото, тъй като отговорността на дружеството е ангажирана за изпълнение на задължение за предоставяне на информация и документи във връзка с извършвана от КРС проверка, а не за изпращане на непоискани съобщения.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушения на процесуалните правила. Не са ограничени процесуалните права на страните, решението е мотивирано, като съдът е обосновал фактическите си и правни изводи след подробно обсъждане на доказателствата и доводите на страните.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, което на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора в полза на КРС следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80 /осемдесет/ лева.

Воден от горното, Административен съд София- град, XVI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 20.02.2020 г., постановено по нахд № 1903/2018 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 136 състав
ОСЪЖДА „Б. В.” Е., ЕИК[ЕИК], да заплати Комисия за регулиране на съобщенията сума в размер на 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.